

'Coach, waarom zit mijn kind niet bij de selectie?'

Artikel over de selectiedagen bij sportclubs

Het zijn selectiedagen bij veel sportclubs. Coaches hebben schoon genoeg van de woedende reacties van ouders als hun kind niet in het hoogste team komt. Bij hockeyclub Terriërs in Heiloo gooiden ze het roer om.

De selectietraining

Donderdag 16 juni, 16.43 uur: Het duurt nog een kwartier voor de training begint, maar Lotte van der Sluijs (11) holt al over het wedstrijdveld van hockeyvereniging de Terriërs in Heiloo. Ze lacht haar rode bitje bloot. Hier staat ze toch maar mooi: de derde ronde voor een plaatsje in de D1 en D2 - de twee beste teams voor meisjes van 10 en 11 jaar oud.

Een paar weken geleden waren ze nog met 85 meisjes voor 27 plekken. Twee selectietrainingen later zijn daar 35 hockeysters van over. Langs de zijlijn staan de trainers al klaar met beoordelingsformulieren. Voor Lotte is het jaar extra spannend. Vorig jaar ging bijna heel haar team door naar de selectie. Bijna, want Lotte zat er niet bij.

Teleurgestelde kinderen en woedende ouders

Het is selectietijd bij sportverenigingen. Als het wedstrijdseizoen erop zit, kiezen veel clubs de beste spelers voor volgend jaar. Voor kinderen betekent dat een zenuwslopend traject vol extra trainingen en wedstrijden om zich te bewijzen. Voor de verenigingen is de jaarlijkse selectieprocedure een gekmakende puzzel, met teleurgestelde kinderen en woedende ouders als onvermijdelijke uitkomst.

Vooraf die laatste categorie veroorzaakt kopzorgen. Het komt de laatste jaren steeds vaker tot een botsing tussen ouders en coaches, zegt hoogleraar jeugdsport Chris Visscher van de Rijksuniversiteit Groningen. Ouders eisen een plek op voor hun kroost, net als in het onderwijs. 'Twintig jaar geleden was het ondenkbaar dat je je bemoeide met de training van je kind. Nu stapt een moeder rustig naar de coach als ze vindt dat haar dochter de bal te weinig krijgt.'

Het 'dieptepunt' van het jaar, noemt Jan Dirk van der Zee deze weken. De directeur amateurvoetbal bij de KNVB ergert zich kapot aan voetbalvaders en moeders die er volgens hem alsmaar massaler van overtuigd zijn dat hun kind 'de volgende Johan Crujff of Marco van Basten wordt' - en met minder geen genoeg nemen.

Pijnlijk

Het levert pijnlijke situaties op, zegt de directeur. Spelers die van hun ouders per se in het hoogste team moeten en daardoor niet bij vriendjes of vriendinnetjes komen. Van der Zee: 'Je moet als kind sterk in je schoenen staan, wil je met die druk om kunnen gaan.'

Bij de Terriërs is dat niet anders, zegt Jisse Waasdorp, eindverantwoordelijke voor de jeugdselecties. De vereniging raakt elk jaar een paar jonge spelers kwijt omdat ze niet kunnen leven met de teamindeling. 'Andersom komen er ook altijd kinderen bij die de selectie bij een andere club niet hebben gehaald.'

Vanmiddag geeft de 40-jarige coach de laatste selectietraining voor de D'tjes. Het is ongewoon stil op het veld. Geen gegiechel, geen slappe lach. Alle gezichten staan geconcentreerd. 'Mooie bal Lotte', roept Waasdorp. Lotte lijkt het niet te horen. Haar wedstrijdshirtje is aan een kant van haar schouder gezakt, haar beetje hangt een beetje uit haar mond.

De beslissing

Donderdag 16 juni, 18:37 uur: In de kantine van de Terriërs zitten twee coaches en twee leden van de technische commissie aan tafel met vellen vol aantekeningen voor zich. De selectieweken zijn 'tropenweken' voor de club, zegt Waasdorp die ook werkzaam is bij de hockeybond. Zelf steekt hij er dagelijks zeker vier uur extra in.

Om het tergende proces soepeler te laten verlopen, heeft Waasdorp de selectieprocedure onder handen genomen. Er is een ledenvolgsysteem ingevoerd. Elk kind krijgt door het jaar heen van verschillende coaches een 'TIPS-score', gebaseerd op Techniek, Inzicht, Persoonlijkheid en Snelheid. 'Daarmee kunnen we onze keuze beter verantwoorden aan de ouders.'

Voor ouders die geen genoeg nemen met die verantwoording, wordt er speciaal een 'ouderavond' georganiseerd, waar woedende vaders en moeders kunnen uitrazen. 'Die plannen we bewust een paar dagen na de uitslag, zodat de hevigste emoties alvast kunnen bedaren.'

Bij de selectie wordt ook de houding van de ouders meegewogen. 'Als we dit meisje een plek in de selectie geven, moeten we wel even gesprekje aanknopen met het thuisfront', zegt een van de trainers. 'Het is soms alsof ze vis staan te verkopen langs de zijlijn. Zelfs als de meiden met zes nul voor staan, staat die man nog op z'n dochter te schelden.'

De uitslag

Maandag 20 juni, 14.40 uur: 'Ik wil meteen kijken pap.' Lotte slaat de autodeur achter zich dicht, houdt haar jas boven haar hoofd tegen de neerkletterende regen en trekt een sprintje richting voordeur. Op de website van de Terriërs staat sinds twaalf uur vanmiddag de teamindeling van het nieuwe jaar. Staat haar naam bij de D1 of de D2, of misschien wel niet. 'Straks weet ik het. Dan ben ik héél blij. Of héél verdrietig.'

Vorig jaar was ze heel verdrietig. 'De rest van het team ging door naar de selectie', vertelt haar vader. 'Maar Lotte kwam in de D7. Naar ons idee helemaal onderaan. Dat deed pijn.' Het was een onverwachte tegenvaller. Lotte speelde toch even goed als haar teamgenootjes? 'Voor ons was er van te voren geen enkele aanleiding om te denken dat ze níet bij de selectie zou komen.'

Net niet goed genoeg

En dus greep Ronald na de uitslag de telefoon en belde de hockeyclub. 'Achteraf is het een storm in een glas water natuurlijk. Maar mijn vrouw en ik dachten: waarom zit ze er niet bij?' Het telefoongesprek liep uit op ruzie. De uitslag bleek onverbiddelijk - Lotte was en bleef net niet goed genoeg. 'De coach zei iets met de strekking: en als het je niet bevalt, stap je maar op. Toen knapte er iets in mij. Ik doe zo m'n best voor die club, sta altijd klaar om die meiden naar een wedstrijd te rijden', zegt Ronald. 'Ik heb toen geroepen: val dood klootzak.'

Volgens hoogleraar jeugdsport Chris Visscher raken ouders de laatste decennia meer en meer gefocust op de individuele prestaties van hun kind. 'Ze vereenzelvigen zich met die prestaties en ontlenen er een bepaalde status aan.'

Voor het kind is dat niet altijd goed. 'Je schept een verwachting waaraan niet elke jonge speler kan voldoen.' Het beste is om je er als ouder niet te veel mee bemoeien, zegt de Groningse hoogleraar. 'Als een kind echt goed is, komt dat talent vanzelf bovendrijven.'

Les geleerd

Zo ziet Ronald dat inmiddels ook. 'Ik heb mijn lesje geleerd. Het is veel belangrijker dat de sfeer goed is en dat Lotte fijn kan spelen, dan dat ze bij de selectie zit.' Natuurlijk, het is mooi als ze op een leuk niveau kan hockeyen. Het is ook fijn als haar harplessen goed blijven gaan en ze volgend jaar in groep 8 vwo-advies krijgt. 'Maar uiteindelijk is dat niet het belangrijkste.'

Nu staren Lotte en Ronald samen naar het computerscherm in de huiskamer. Lotte opent het document, scrollt langs de namenlijst en houdt stil bij haar eigen naam, onder het kopje D2. 'De selectie Lotte! Ben je blij?', vraagt haar vader. Lotte knikt. Héél blij.

De ouderavond

Vrijdag 24 juni, 20.03 uur: Als de uitslag online staat, breekt voor Jisse Waasdorp het meest precaire deel van het selectieproces aan: de klachtenafhandeling. De afgelopen dagen stroomden de telefoontjes, mailtjes en whatsapp'jes al binnen.

Er ligt een klacht van ouders die vinden dat hun zoon toch écht bij de selectie moet, omdat hij anders op het slechte veld moet hockeyen. 'Het veld waar de gewone teams spelen veert net iets minder goed. Dat zou slecht zijn voor z'n gestel.'

De teamindeling mag 'voorlopig' heten, het gebeurt zelden dat de club zich door ouders laat overtuigen om een speler alsnog in de selectie op te nemen. De ouderavond is dan ook therapeutisch bedoeld: hier kunnen ouders uitleg krijgen om de uitslag te verwerken. Waasdorp: 'We merken dat ouders er beter een plaatsje aan kunnen geven als wij een goed verhaal hebben.'

'Diep triest'

Het werkt niet altijd. 'Ik vind dit diep triest, Jisse', tiert Frank. Zijn dochter Babs zat het afgelopen jaar in de D2, maar mocht vaak invallen bij de D1. Toch is ze dit jaar niet geplaatst bij het hoogste selectieteam. De 11-jarige mag de komende tijd wel op 'stage' komen bij de D1. Als dat goed gaat, wordt ze alsnog geplaatst.

'Haar TIPS-score ziet er goed uit. Maar Babs heeft zich onvoldoende bewezen tijdens de selectie', zegt Waasdorp. 'Pips, Dips, het zal allemaal wel. Mijn dochter heeft hier slapeloze nachten van. Beseffen jullie dat? De emotie zit tot hier.' Frank houdt zijn hand boven zijn hoofd, zijn stem slaat over. 'Hier is het laatste woord nog niet over gezegd.'

Om half tien 's avonds trekt Waasdorp de kantinedeur achter zich dicht. Tweeënhalf uur aan sussende oudergesprekken heeft niet alle conflicten opgelost. 'Er zullen nog wel wat opzeggingen komen.' Alles bij elkaar is de selectieprocedure dit jaar desondanks relatief rustig verlopen, constateert de coach. 'We worden er beter in.'